

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Duke M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

31. szám.

BRASSÓ, Szombat, márczius 14-én.

I-só évfolyam 1885.

Márczius 15.

Csillagos ég tündököl az éjbe . . .
Ragyogó mult fényes dicsősége!
Oh, hány csillag mosolyog ott fennen,
Annyi hősőd volt, magyar nemzetem!

A magyar kard villogó haragja
Félvilágot rettegésben tartja:
Reszketett a Duna, Rajna népe,
Róma, Byzáncz esdve hullott térdre.

Három tenger nyalta homom lábát:
Európa bámulta nagyságát;
S nem aludt ki szellemének fénye
Még akkor sem: a mohácsi vészbe!

Sem az ármány, sem pallos hatalma
Le nem sujtott! — Isten sem akarta!
Hősök vére szent földünkre hullva,
Uj erőt szült, csodatettét újra.

S a midőn letűnt Rákóczy kardja,
Megszólt Petőfi égi lantja:
„Talpra magyar!” . . . S mint a nap az éjből:
Az oroszlán felébredt sebéből.

Dicső nap, leszárítád, te áldott!
Könyét három század bánatának.
Szép szabadság! a te csókoló lángja
Mint vezérelt győzelmes csatákra!! . . .

Est, homály, éj . . . lankadt, bémúlt álom! . . .
Holt tetem vagy, szent hazám, virágom?
Megsókolom sirva kezed, ajkad:
Halvány fényed, elnémult hatalmad!

Ébredj föl! — Oh, ébredj már viharra:
Szórd villámid álnok ellen-hadra!
Porba sujtsd, vagy vezess hőshalálba, —
Csak ne éljünk renyhén, mint a gyáva!

Baráczy Sándor.

Márczius tizenötödike.

„Szent-Petőfi napja“ márczius 15-ike.
Igy nevezte el Jókai, így nevezi az egész ma-
gyar nemzet. Ünnepe ez, a magyar nemzet
közös, nagy ünnepe.

Régmult idők emléke ébred fel e napon,
midőn hevesebben dobogott a honfi szíve.

Régmult emlékek, 1848 emlékei.
Midőn elhangzott a legnagyobb magyar
dalnok ajkairól a „Talpra magyar!” . . .
Midőn valóban talpra állott a magyar.

1848. márczius 15-dike a magyar törté-
nelem egyik legszebb napja: a szabad sajtó
napja. Azon sajtószabadságnak, melyről azt
mondja Petőfi: „üdvöz légy születésed napján,
magyar szabadság! először is én üdvözellek, ki
imádkoztam és küzdöttem értetted, üdvözellek
oly magas örömmel, a milyen mély volt fájdalom-
mam, midőn nélkülöztünk tégedet!

Oh szabadságunk, édes kedves ujszülött!
légy hosszú életű e földön, élj addig, míg
csak él egy magyar; ha nemzetünk utolsó fia
meghal, borulj rá szemfedő gyanánt . . . s ha
előbb jön rád a halál, rántsd magaddal
sirodba az egész nemzetet, mert tovább
élnie nélküled gyalázat lesz, veled halnia pe-
dig dicsőség!”

1848. márczius 15-ike a magyar szabad-
ság kivívásának nagy napja. Mi a szabadság
szabad sajtó nélkül? Mi a szabadság, mikor
el van tiltva a szabad szó; midőn bilincsekbe
van verve az író keze? Mi a szabadság ak-
kor, midőn fogságba hurezolják a legjelesebb
magyar népköltőt, mert bátorsága volt szaba-
don kimondani érzelmeit?!

1848. márczius 15-ike Tánácsics Mihály
kiszabadításának napja, midőn a „Talpra ma-
gyar“ behatása alatt állott a nemzet, melynek
hű fiai vén Buda várába nyomultak s nagy
lelkességgel szabadították ki a rabbilincseket
szenvető költőt.

A magyar alkotmány 1848. márczius 15-
ike körül forog. A polgári és vallási egyen-
lőség, az urbéri terhek megszüntetése, a ma-

gyar-erdélyi unió márczius tizenötödikének kö-
szöni létét. Fényesebb napja a magyar alkot-
mánynak e napnál nincs.

A nemzet az országgyűlés elé terjesztette
a tizenkét pontot, mely körül az egész sar-
kallik. Ime a pontok:

1. Kivánjuk a sajtószabadságot, a czen-
zura eltörlését;
2. felelős miniszteriumot Budapesten;
3. évenkénti országgyűlést Pesten;
4. törvény előtti egyenlőséget polgári és
vallási tekintetben;
5. nemzeti őrséget;
6. közös teherviselést;
7. az urbéri terhek megszüntetését;
8. esküdtiséket népképviselő és egyenlő-
ség alapján;
9. nemzeti bankot;
10. a katonaság esküdjék meg az alkot-
mányra, magyar katonáinkat ne vigyék kül-
földre, a külföldieket vigyék el tőlünk;
11. a politikai status-foglyok bocsáttassa-
nak szabadon.
12. kívánjuk az uniót Erdélylyel.

Egyenlőség, szabadság, testvériség!

Ezt kívánta 1848. márczius 15-én a ma-
gyar nemzet. Kivívta egy részét, a másikat
kivívásáért ontotta vérért.

A történelem örök könyvében arany be-
tűkkel van feljegyezve e nagy nap, a magyar
nemzet dicsőségének napja. Szent-Petőfi napja
ez! Övé a dicsőség, övé volt a hatalom, ő
gyújtotta lángra a honfi-szíveket!

Tánácsics az áldozat, Petőfi a megmentő.

S most „nyugosznak ők, a hős fiak, dúló
csaták után.“ Nyugosznak békében; a nemzet
áldása, a nemzet halála környezi emléküket.

De van egy alak, ő él, a kiből márczius
15-ike folytatását leli. Egy félisten ő, távol
honától. S midőn imánk felszáll az éghez az
elhalt hősökért, midőn átkunk sujtja az áruló
fejét: szálljon fel fohászuk a történelem egyik
legkimagaslóbb alakja, Kossuth Lajosért.

Márczius tizenötödike a magyar nemzet
örömtünnepe, a szabadság, az egyenlőség és a
testvériség ünnepe!

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Bibliai és földtani párhuzamok.

Jelige: »Gondolatot könnyű kimondani; ér-
zelmet nehezebb; ihletést, egé-
szben tisztán, lehetetlen.«

Gr. Széchenyi István.

Ismeretes dolog az, hogy az ember saját nemé-
nek történetével nem bír messze behatolni az ősi idők
kódébe. Hiszen Herodot, »a történetírás atyja«,
időszámításunk előtt 484 évvel született, s ugyancsak
időszámításunk előtt 776-ik év az, mely a második
Olympiádok föllendülésével a történelmi korszak kezde-
tét jelzi a régi görögöknél.

Mindaz tehát, mi némi bizonyossággal történelmi
ténynek vehető, nem éri el régiségben a 3000 évet.
Igaz ugyan, hogy a legutóbbi évtizedekben tett óriási
haladás a történettudományt egészen más világításba
helyezte, a mennyiben a hieroglyphék titkai fölfede-
ztek, most már csaknem teljes száma ismeretes azon
királyoknak, kik időszámításunk előtt mintegy 5000
évig Egyptom felett uralkodtak; s ekként ma már 7000
éves multat ölel fel nemünk történetének azon része,
mely részben írott, részben kőből álló okmányok (épü-
letmaradványok, király-sirok, mumia-kamarák, pyrá-
misok) nyomán állapítható meg. Igaz továbbá, hogy
a régészet az ő vas-, bronz- és csiszolt kő-korával,

ennél is messzebb távolba viszi vissza nemünk léte-
zésének nyomait, a mennyiben Morlot a bronzkor-
nak 4000, a csiszoltkő-kornak 7000 s így e kettőnek
együtt 11 ezer évet tulajdonít; de mindez elenyésző
csekélység. ha tekintetbe vesszük a régi diluvial kő-
korszakot, midőn az ember a barlangi medve, a mam-
muth, orrszarvu (rhinoceros) s egyéb már kihalt özőn-
vizi állatfajok társaságában élt. Itt már a népisme,
nyelvtudomány és régészet felmondják a szolgálatot s
átadják a vezérszerepet a geológiának, mely pedig
csak a mult század végén született és így alig száz
esztendő.

Ime a gyermek csak egy század óta betűzget
az ősvilág levéltáraiban, alig tanult meg olvasni, s
már is tulszárnyalta régóta buvárkodó pályatársait!
Az ember létezésének nagy időszaka napjainktól fel a
diluviumig és jégkorszakig, csak egy lap azon nagy
könyvben, melynek földgömb a neve; és a gyermek
kezdettől végig tanulmányozta ennek egymásután kö-
vetkező rengeteg képződményeit (formatioit). Ugyan
minő talizmán lehet az, melynek bűvös erejével, léte-
zésének arasznyi ideje alatt, végig szárnyalt világtes-
tünk teremtetési periódusain, megismertetvén velünk ne-
münk azon első mythikus korszakát is, melyről ha-
gyomány és történelem eddig oly mélyen hallgatott?
Semmi más, mint a homok és kő, mely lábaink alatt
elterül, vagy más szavakkal: a víznek azon szakadat-

lan működése, melylyel a felszín oxidált fémait a haj-
dani tengerek fenekére lerakván, ezen réteges leülepe-
déseken a föld geológiai történetének legrégibb biztos
okleveleit szolgáltatja a kutatók számára. A geológus,
ha egy, ezen rétegekbe függőlegesen vajt bányakná-
ba leereszkedik, ugyszólván az idők egész során fut
végig az őskorszakig. Ezen rétegződések egyszersmind
a kihalt növény- és állatvilág megannyi nagy temetőit
rejtik magukban, melyekben eddigelé 25,000 különféle
állat- és 2000 különféle növényalakokra találtak. Im
előttünk áll a rejtély nyitja ezen szerves maradvá-
nyokban, melyek egyetlen biztos vezérfonalul ajánlko-
znak a föld multjának tanulmányozásánál.

Azonban e szerves maradványok silányul pislogó
mése csak a kristályos képződményeken innen vet
szegényes világot a földkéreg mély sirboltjaiba, s csak
azokon innen kezdődik a föld történelmi kora; mi
azokon túl van, inkább a föltevés és elméletek köl-
tői ország. Épen ezért úgy véljük, nem lesz érdek-
telen e párhuzamokból arról győződni meg, hogy van
az idevágó tudományos elméletnek egy, némelyek ál-
tal talán nem is sejtett, hathatós támasza, tudniillik
a biblia!

Fogjunk a kitűzött feladathoz.

Valamint a történeteszek a »világtörténelmet«, ugy
dr. Burmeister a földtant, három főszakaszra: ó-,
közép- és ujkorra osztja. Szerinte a teremtetéstörténet

Belföld.

A magyar kir. belügyminiszter valamennyi törvényhatósághoz következő körrendeletet intézte:

A magyar büntetőtörvénykönyvek életbeléptetése óta már többször merült fel azon kérdés, hogy oly esetekben, a midőn valamely felsőbb hatóságnak (például miniszterium, közigazgatási bizottság, alispán, polgármester stb.) a hozzá intézett beadványban használt sértő vagy illetlen kifejezések által történt megbántásáról van szó: az illető felsőbb hatóság a sérelem megtorlása iránt az 1880. évi XXXVII. t. cz. 42. §-ban jelzett I. fokú hatósághoz kénytelen-e fordulni?

Minthogy e részben különböző felfogások nyilvánultak s azok szerint a szóban levő cselekménynek megtorlása körül más-más eljárás követetik az igazságügyi miniszter úrral egyetértőleg, tudomás, mihez tartás és további megfelelő intézkedés végett a következőkről értesitem a törvényhatóságot:

A felsőbb közigazgatási hatósághoz intézett beadványban előforduló sérelmes vagy illetlen kifejezések megtorlása, azoknak beszámíthatóságához képest, két-féle módon történhetik meg.

Ha ugyanis az eset körülményeinél, illetőleg a sértés mérvénél fogva kétségtelen, hogy a beadványban használt sértő vagy illetlen kifejezések által az 1879. évi XL. t. cz. 46. §-ában érintett kihágás követetett el: az 1880. évi 38547. számú körrendelettel szabályozott eljárás tekintettel az 1880. XXXVII. t. cz. 41. §-ának 2-ik pontjában és ugyanezen törvény 42. §-ában foglalt határozmányokra nem mellőzhető; minél fogva ily esetekben az illető felsőbb hatóság a kihágás megtorlása iránt az 1880. XXXVII. t. cz. 42. §-ban megjelölt első fokú hatósághoz tartozik fordulni.

Ha azonban a körülményekből a sértési szándék nem következtethető, illetőleg ha a beadványban használt kifejezések csak csekélyebb rendellenességnek, durvaságnak vagy a szenvedélyesség kifolyásának tekintendők: akkor az illető felsőbb hatóság az ily cselekményt a kihágási eljárás mellőzésével már első fokban is, akár megdorgálással, akár pénzbírsággal önmaga büntetheti; mert a hatóságok fegyelmi és rendhatósága, a mint ezt a kir. curia is az 1882. évi 8. számú, tanácsainak teljes ülésében hozott döntvényében határozottan kimondotta (lásd a »Büntetőjog Tárának« 1882. évi június 15-ki számát) az 1879. XL. t. cz. 46. §-a által érintetlenül hagyatott.

Budapesten, 1885. évi február 28 án.

Tisza.

A compromissum. A kormány és a förendiházi ellenzék közt állítólag létrejött a compromissum, melynek főbb pontjai felhivatalos forrás szerint következők:

1. A census ugyan nem szállítatik le, de azok, a kik e miatt kimaradnak, maguk közül ötven tagot választanak a felsőházba.

2. A kinevezettek száma ötvenre redukáltatik; ezek közül harmincz most, husz pedig négy év alatt neveztetik ki.

3. A mostani czimzetes püspökök éttfogytig a felsőház tagjai maradnak; utódaik azonban már nem lesznek felsőházi tagok.

4. A protestáns egyházak képviselőitének számaránya megmarad; ellenben a zsidó képviselő elcsik.

Kereskedelmi szerződésünk Romániával tudvalevőleg a jövő évben fog lejárni s felmondását a román kormány a kamarában már hetekkel ezelőtt hangsúlyozta. Mint Bukarestből jelentik, a felmondás csakugyan megtörtént, noha a pár nappal ezelőtt Bécsben járt romániai küldött által a kormánynak átadott jegyzék még nem határozott felmondás. Minthogy e szerződés még csak 1886. márczius 10-én fog lejárni, monarchiánk a most benyújtott vámtörvényjavaslatban oly állásponttal bír, mely csakugyan kívánatosra tette részünkről a felmondást, s ezt akkorára, ha Románia által meg nem előztetik, kormányunknak kellett volna megtenni.

A közművelődési egyletről.

(Válasz a »Kronstädter Zeitung«-nak.)

I.

Helybeli szász lapársunk, a »Kronst. Zeitung«, ismertetvén a közművelődési egylet alakító bizottsága által kibocsátott legújabb felhívást, »amitásnak« és »perfidnek« mondja, hirdetni azt, hogy a magyarok itt az idegen nemzetiségek által veszélyeztetve vannak, és »nem becsületes« nem nyílt, de megvetendő eljárásnak tartja a titkos czélt, t. i. a magyarosítást hamis ürügy alatt elérni akarni.

A »Kr. Ztg.« legközelebbi szász lapársunk lévén, ezen körülmény és az, hogy nemzetiségi kérdésekben minden jogtalan megtámadást visszaautasítani feladatunk, kötelességünké teszi ezen támadást felelet nélkül nem hagyni.

Feleljünk tehát és feleljünk oly nyíltan, mint ezt valahára saját régóta szem elől tévesztett érdekünk megkívánja.

Századok óta, jóságunk, elnézésünk, toleranciánk, lovagiasságunk, de erőnk és hatalmunk érzetében is elnéztük és eltűrtük, hogy a szászok, kiket testvérekül fogadtunk be e hazába, hazánk és nemzetünk ellen működjenek; hogy ellenségeinkkel szövetekezzenek, hogy intézményeinket, nyelvünket megvessék, hogy a külföldön és saját hazánkban is ellenünk igazságnak és hogy ellenséges indulatuk nagyra nőjön; elnéztük és eltűrtük, hogy gyermekeiket, kik gyermekeink testvérei lenni voltak hivatva, a magyar nyelv tanulásától elzárták és eltöltötték, hogy így egymás anyanyelvét nem ismerve, a testvériséget meghiusítsák, és nagylelkűségünkben elnéztük és eltűrtük azon kiváltságait, melyeket fejedelminktől és a nemzettől — a legtöbbször nem épen egyenes uton, de mindig saját hátrányunkra — kieszközöltek.

És mi volt a köszönet mindezt?

Az, hogy ahelyett, hogy kulturát terjesztettek volna, — a mint ezzel dicsekedni szoktak — elárkoztak városaikba és falvaikba, oda magyart be sem bocsátottak, arra is kiváltságuk lévén, hogy a magyar embert saját hazája földjéről kizárhassák; iparukat nekünk nem tanították és az iparüzéstől a szász földön elzártak; nyelvünket, hogy meg se értjük egymást, el nem sajátították és iskoláikból száműzték; a külföld előtt folyton gyalázták; a később közéjük telepedett magyart elnyomták, és kereskedést, ipart üzni csak akkor engedték, ha vallásából és nemzetiségéből kivetkőztetve, szász lett és mai napján is, az általuk itt gyakorolt morális presszió olyn agy, hogy kereskedőink és iparosaink legnagyobb része csak német czé-

get és német számlát mer használni és egy része, ha csak lehet, magyar nemzetiségét is eltoltolni igyekszik.

Ámde végre valahára ébredett a magyar társadalmi és ezen türethetetlen állapoton segíteni akar és fog is; és, ezt jól jegyezze meg lapársunk, — nem a kormány lép itt fel, hanem maga a magyar nemzet az, mely végre békétűrését veszítve, saját hazában rendet és békét akar meghonosítani.

És a nemzetnek nincsen miért simítani, vagy titkos czél után törekedni akarni; hisz eleget hallgattunk és türtünk év századokon át, és ezen hosszú idő alatt volt alkalmunk megtanulni azt, hogy valahára nyíltan kell szóllanunk és fellépünk.

A közművelődési egylet, nyíltan szól, lalt és lépett fel, és kijelentette, hogy czélja-nemzetünknek népből, nyelvben és birtokban visszaszerezni azt, mit elvesztettünk és megmenteni azt, a mi megmenthető.

Ezen czél nyílt és őszinte, és itt nincsen mellék tekintet, de a czél jogosult is, mert a szászok és románok, mint ez köztudatu tény, számos község magyar lakóseit el szászosították és eloláhosították; egész községek magyarsága lett elnézésünk, tétlenségünk, hanyagságunk miatt szász vagy román; számtalan magyar birtok került szász vagy román kézre, mert a szász és román pénz intézetek domináltak az illető vidékeket, míg a magyarok telyesen kizáraltak abból, hogy szász földön ingatlant szerezhessenek, és nyelvünk számtalan községből teljesen kiirtott, hol az ezelőtt honos volt, és épp ezért ezen elvesztett népet, nyelvet és birtokot békés uton visszaszerezni nemzeti kötelesség, mert ezzel önmagunknak és elvesztett testvéreinknek tartozunk, de tartozunk önmagunknak azzal is, hogy jövőre nézve nemzetünket az ily veszteségtől megóvjuk, mert nekünk minden emberre ezerszer szükségünk van, és mert erre az önfenntartás ösztöne és érzése is kényszerít.

Országgyűlés.

A képviselőház f. hó 11-iki ülésében Körössy Sándor mint a II. bíráló bizottság elnöke bejelentette Krausz Lajos szent-endrei képviselő igazolását. Csánády Sándor kívánatára felolvasatott a bíráló bizottság ítélete és indoklása, továbbá a különvélemény. Az utóbbit a szélső baloldal éljenzéssel fogadta. Olay Szilárd ezután még a bizottság szavazási jegyzőkönyvének felolvasását is kívánta, a mi szintén megtörtént. Tisza Kálmán miniszterelnök törvényjavaslatot nyújtott be a Dobojtól Dolna-Tuzlán át Simisztanig terjedő vasut kiépítéséről, Széchényi Pál gr. miniszter pedig az osztrák-magyar vámterület általános vámtarifájának módosításáról.

Tárgyalás alá vétetett a bányaadóról szóló novella, mely rövid vita után Stoll Károly egy módosítványával együtt elfogadtatott. Ezután következett a nyugdíj-törvényjavaslat tárgyalása.

Hegedüs Sándor előadó behatóan indokolta a törvényjavaslatot. Darányi Ignác a szolgálati pragmatika megalkotásának szükségességét fejtegette igen alaposan; a törvényjavaslatot egyébiránt elfogadja. Helfy Ignác általánosságban szintén elfogadja a törvényjavaslatot, de ellenzi a minisztereknek és az államtitkároknak adandó nyugdíjat. Tisza miniszterelnök erre röviden jelezte a kormány álláspontját utóbbi kérdésre nézve. Kijelentette, hogy a kormány nem fogja védeni a miniszterek nyugdíjazására vonatkozó szakaszt, hanem egészen a ház bölcsességére bizza az elhatározást. Ellenben az államtitkárok nyugdíjigényét fenn kívánja tartani. Végül még Országh Sándor szólott a törvényjavaslat mellett, szintén hangsúlyozva a szolgálati pragmatika szükségét.

A képviselőház 11-én befejezte a nyugdíjtörvényjavaslat általános tárgyalását és megkezdte a részletes vitát. Általánosságban hozzászóltak Orbán Balázs, Hermann Ottó és Csánády Sándor ellene, Tisza Lajos gr., Sághy József és Enyedi Lukács mellette. A két utóbbi egy-egy határozati javaslatot nyújtott be; Sághy a szolgálati pragmatika tárgyában, Enyedi a néptanítók nyugdíjazása érdekében. Szapáry Gyula gr. pénzügyminiszter és Hegedüs Sándor előadó felvilágosításai után Enyedi visszavonta hat. javaslatát. A ház azután elfogadta általánosságban a törvényjavaslatot, és mellőzte Sághy határozati javaslatát.

A részletes tárgyalás folyamán a ház változatlanul elfogadta az első négy szakaszt.

Külföld.

Bizalmi szavazat a román kabinetnek. Cogolniceanonak a magyar kereskedelmi miniszter által a nyers terményekre kivetett vám felemelése és a román szarvasmarha behozatalának eltöltása tárgyában tett interpellációjára válaszolván, Bratiano és Campi-neano miniszterek kijelentették, hogy kormány és par-

első mythikus periodusa magában foglalja az egész időt, mely alatt földünk a világmindenség chaotikus vegyületéből eredetét véve, azon fokig jutott, midőn felszínén már szerves élet képződhetett. Oly hosszú idő ez, mely a bibliai teremtés történetének három első napját, tehát egész felét, veszi igénybe.

Ezen első periodust a geológusok, Laplace lángelméjének csillámlása mellett, imígy képzelik:

Volt egykor oly idő, midőn még a nap, a bolygók és a csillagok nem léteztek. Absolut nyugalom uralkodott a nagy mindenségben, az absolut nullapont 273 foknyi hidege mellett. Egyszerre elhangzott a »Legyen«, mire a mindenséget kitöltő őanyag atomai elkezdének mozogni s a bennök rejlő vonzerő segítségével molekulák egyestültek. A legkisebb tömegrészecskék ezen rezgő mozgása hőt idézett elő, a hő pedig fényt támaszt, sőt nemcsak azt, hanem villamosságot és delezességet is. Megindult a sűrűségi processzus, a gyülekezés myriád központok körül. Gőzgömbök keletkeztek planetarius ködök alakjában, tüzes maggyal s roppant terjedelmű ködtakaróval. Ilyen gőzlabda vala a mi Napunk is, melynek ködburkolatából, a sebes tengelyforgás folytán, kiszakadtak előbb a bolygók, s ezekből hason módon később a holdak. Így szakadt ki belőle földünk is, melynek sebes tengelyforgása (rotatio) később a nap és éj váltakozását szülte; azért mondók később, mert ekkor ugy-

a Nap, mint a föld még planetarius ködök lévén, napról és éjjelről mai értelemben szó nem lehetett.

Ez vala a geológiai ó-kor legelső szaka.

Feltaláljuk-e benne a bibliai teremtés első napját? Okvetlenül, e három fő momentumban: 1) »Kedethen teremté Isten az eget és a földet.« Mit jelent ez? Az összes naprendszerek elfoglalták helyeiket a világűrben; állást foglaltak szintén a mi naprendszerünkhöz tartozó bolygók mind, köztük tehát a mi földünk is, csak hogy nem a mai megkisebbült (azaz sűrűsödés folytán összehúzódott) alakjukban, hanem az akkori légemű állapotnak megfelelő nagyságukban. 2) »Mondá Isten: Legyen világosság, és lőn világosság.« Hol vala e világosság? A planetarius ködök tüzes magvaiban. 3) »Isten a világosságot napnak, és a sötétséget éjnek nevezé.« Miként értendő ez? Ugy, hogy a rotatio később a nap és éj váltakozását szülte.

Haladjunk tovább. Miután bolygónk a központi testből (a Napból) kiszakadt, mint önálló világtest három hosszú fejlődési stadiumon ment át: a) az izzó gőzalak; b) a hevenyfolyó állapot, mely addig tartott, míg felületén lassu kihülés következtében vékony kéreg (Silicat-köpeny) képződött; c) a tengernek és száraznak megalakulása.

(Folytatása következik.)

liament meg fogják tenni kötelességüket. A kamara erre 78 szavazattal 10 ellenében (9 képviselő nem szavazott) elfogadta azt az indítványt, melyben a ház kimondja, hogy bizalommal viseltetik a kormány erélye és hazafisága iránt.

Angol-orosz háború. A feszültség Anglia és Oroszország közt oly élessé vált, hogy az összes lapok aggasztónak mondják a helyzetet.

A Globe igen valószínűnek mondja a szakítást a két állam közt már a legközelebbi napokban.

Indiából jövő sürgönyök annak szükségét hangsúlyozzák, hogy egyes indiai törzsek haladéktalanul lefegyvereztessenek s a legnagyobb mérvű katonai őrendszabályok foganatosíttassanak, mert attól lehet tartani, hogy mielőtt az afgán határon megkezdődnek az ellenségeskedések, Indiában lázadás tör ki az angol uralom ellen.

Amerikai köztársaságok háborúja. Washingtonba érkezett hírek szerint Barrios elnök lépése következtében, melyet a közép-amerikai államoknak egy köztársasággá való egyesülése érdekében tett, Guatemala és Nicaragua közt hadüzenet történt. Barrios lépésének hír szerint az a célja, hogy akadályokat gördítsen a nicaraguai csatorna kiépítése elé.

Megyei ügyek.

Brassómege közigazgatási bizottságának gyűlése.
— márczius 12-én.

Gróf főispán ő Meltósága távollétében, a gyűlést Roll Gyula kir. tanácsos alispán megnyitván, indokolja a gyűlés elhalasztását, a mennyiben Kedden a sorozás miatt jelen nem lehetett volna.

Ezután előterjesztetnek az egyes szakelőadók által a rendes február havi jelentések, — a melyek azonban nélkülöznek minden nevezetesebb mozzanatot, miért is azokra ki nem terjeszkedünk.

A folyó ügyek között is csak kettő érdemel megemlítést. A hirdetett utmesteri pályázatra igen sok kérvény érkezvén be, azok felett a bizottság lelkiismeretesen nem dönthet. Ép ezért szükségesnek mutatkozott egy bizottságnak oly célból leendő kiküldetése, hogy az összes kérvényeket átvizsgálja és a jövő havi közigazgatási bizottsági gyűlés elé véleményes jelentést tegyen. E bizottságba választott, Gärtner Károly, Maager Ferenc és Lázár Gerő.

Hosszabb vitát provokált Brassó város fellebbezése a kir. adófelügyelő azon intézkedése ellen, hogy a városra a helypénz és regale jövedelmek után jövedelmi adót rótt ki.

Az ügy bonyolódott és igen fontos elvi jelentőségű kérdés, melylyel ma idő rövidsége miatt behatóan nem foglalkozhatunk, fentartván azt magunknak más alkalomra.

A közigazgatási bizottság hosszú vita után a város fellebbezésének egyhangulag helyt adott, mely határozat ellen a kir. adófelügyelő fellebbezést jelentett be a pénzügyminiszterhez.

Ez volt a gyűlés legérdekesebb tárgya. — Ugyane gyűlésen terjesztetett elő a belügyminiszternek lapunk mai számának „Belföld” rovatában közölt körrendelete is.

Első erdélyi bank.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Tekintetes szerkesztő ur!

Az első erdélyi bank f. évi április 11-ikére hirdette ez évi közgyűlését. A hirdetés a helyi német lapban jelent meg, mert a t. igazgató tanács nem látta kötelességének annyi loyaltással viseltetni egyrészt a helyi magyar részvényesekkel, másrészt a fő-részvényes országos magyar bankkal szemben, hogy a hirdetést helyben egyszersmind magyar nyelven is tette volna közzé.

Vagy talán épen azt akarta ezzel mutatni a t. igazgató tanács, hogy mennyire független az erdélyi bank az országos banktól, habár ez az erdélyi bank részvényeinek épen csak felével bir.

Ezen függetlenség, vagy talán jobban mondva az igazgató tanács és nagyrészvényes közötti laza összefüggés, valamint a jogos érdekeket mindig szem előtt tartó és megvédő elnök távolléte mellett bizonyít azon tárgysorozat is, mely a közgyűlésen tárgyalásra akar kerülni, de mely az alapszabályok — mint törvény — megsértése nélkül nem tárgyalható.

Az alapszabályok 30. §-ja értelmében a vezér-igazgató ép úgy mint az egész igazgatóság három-három évre választatik és ime ott van a tárgyrend 4. pontja, mely szerint Künle és társai az igazgatónak tíz évre leendő választását és 15000 frt végkielégítését indítványozzák.

Ha az igazgatóság ismeri az alapszabályokat, ezen indítványt a tárgysorozat azon helyére nem teszi;

mert tudnia kell, hogy előbb kell változtatni az alapszabályokat és csak azután lehet ily indítvány felett tárgyalásokba becsátkozni.

Azt hiszem, az erdélyi bank érdemes elnöke majd csak felvilágosítja a t. igazgatóságot a tévedésről.

De bökkenő reánk nézve a végkielégítésről szóló indítvány. Nem szólunk az arányról, mely csekély kétszázezer frt alaptőke és egy tisztviselőnek adandó 15000 frt végkielégítés között létezik; nem szólunk arról, hogy ily uton-módon könnyen lehet igen rövid idő alatt az egész pénzügyintézetnek végére járni.

Végkielégítésre csak egy véglegesen megválasztott, vagy kinevezett tisztviselő tarthat igényt, de nem egy meghatározott időre és időnként újbóli választás alá eső.

Erre eset másutt nem igen fordul elő. — Ezen indítvány határozottan szabad választás ellenes, melynek a tárgysorozatba történt felvételének következményeivel az igazgatóság talán nem számolt.

Ha az alapszabályok módosítása ezen indítványt megelőzi, és az illetékes hatóság a választott tisztviselő végkielégítését helyben hagyja, csak akkor tárgyalható ez konkrét indítvány alakjában, különben nem.

A fő-részvényes országos magyar bank a közgyűlésen képviselve lesz és tudni fogja, mely indítványra adja szavazatát, de azonkívül hihetőleg itthon lesz már a bank elnöke — megyénk érdemes főispánja — a ki szintén nem szorul a mi tanácsunkra — s személyesen fogja vezetni a gyűlést s így nincs oka a Künle-féle indítványt ellenző részvényeseknek aggodalomra.

Írnék még egyet-mást az erdélyi bankról, mint magyar pénzügyintézetéről, de ezt t. szerkesztő ur engedelmével más alkalomra hagyom, a mennyiben nem tartozik mai tárgyamhoz.

Részvényes.

Tanügy.

A hosszufalusi faragászati iskola ismertetése.

(Folytatás.)

Az első években a fafaragás inkább csak lombfűrészelésből állott, mert a műfaragásnak alapját képező rajzolás- és mintázásban kellett a különböző koru és képességű gyermekeket gyakorolni, mielőtt később nyulnának. Ez kezdetben alkalmas helyiség hiánya és a felszereltség miatt csak lassan haladhatott; mégis már az 1875-ik évről 48 db faragott műtárgy van leltározva 53 frt értékkel. Ezen idő óta az intézet a nagymélt. vallás- és közoktatási miniszterium hathatós gyámolítása folytán minden irányban évről-évre öröndetesen gyarapodott. 1876-ban a tanfolyam négy évről hat évre bővített ki az által, hogy az ipari tanfolyam, mely addig csak egy évi volt, három évre emeltetett. Ezen évben kezdődik az intézet állandó népességére elhatározó befolyással bíró azon intézmény is, hogy az addig pénzben kiosztott 3—400 frt állami ösztöndíj távolvidéki szegény tanulók élelmezésére fordíttassék s ilyenek az intézetben díjmentes lakást is nyerjenek, mely azóta oda fejlődött, hogy ma már 34 tanuló részesül díjmentes ebéd és fűtött lakás kedvezményében vallás és nemzetiségi különbség nélkül, mely számnak egy részét mindig az ipari csoport növendékei teszik. — 1879-től 1883-ig az intézet épülete célja szerint alakították át, mely az államnak 12 ezer frtjába került. A tanműhely a kolozsvári iparműtörténelmi s az 1879. évi sepsi-szentgyörgyi kiállításokon diszoklevéllel, a székes-fehérvári orsz. tárlaton pedig diszoklevéllel és aranyéremmel lett kitüntetve a rajzolás- és műfaragásban felmutatott eredményért. 1880-ban a tanműhelynek Kolozsváron és Budapesten már raktára van. Ugyanezen évben a tágas és szép új faragó-terem új felszerelést nyer 550 frt állami költséggel. 1881-ben a munkateremben egy segéd alkalmaztatik; anyagkészlet, felszerelés folyvást gyarapittatik: szóval az intézet évről-évre minden irányban fejlesztetik, annyira, hogy ma már képes évenként 8—900 kisebb-nagyobb értékesíthető tárgyat a tanítás mellett előállítani 1500—1800 frt értékben.

Legújabb időben a tanműhely azon szerencsében is részesült, hogy megrendelés folytán Ő Felsége Károly romániai király számára is készíthetett két faragványt, a m. a Hohenzollernnek ősi várkastélyát és Pelles nevű kir. nyári kastélyt, mely utóbbinak eredetije a tömösi szoros közelében a déli Kárpátok diszt képezi Romániában. A faragványok kivitele a legfelsőbb megelégedést nyerte meg.

Minthogy az intézet egészen állami költségen létesült és tartatik fenn, a tanműhely fokozatos felszerelése, helyiségének — mely azelőtt gőzmalom volt — megvétele és átalakítása a közokt. kormánynak tetemes költségébe került. Az eddig tett befektetés m. e. 38 ezer frtra tehető.

Az intézet évi fenntartási költségei, a tanítói személyzet díjazását ide nem értve, a 2000 frtot meghaladják. Mindent beleszámítva, az intézet fenntartása az államnak évenként m. e. 7000 frtra kerül.

Az anyagot az intézet szerzi be s a tanműhely által előállított tárgyak az állam tulajdonát képezik. Ezek részint házilag árusíttatnak el, részint Brassóba, Deésre és Kolozsvárra szállíttatnak, hol a tanműhelynek raktárosai vannak. Ezen kívül vidéki előleges megrendelések is gyakoriak.

Az előrusítható készítményeknek szaktanító által megállapított becsértékéből $\frac{1}{3}$ rész a faragót, $\frac{1}{3}$ rész a szaktanítót s $\frac{1}{3}$ rész az intézetet illeti. A kifizetendő osztalékok még eddig az előrusításból befolyó pénzekből fedezetnek. Az erre fordított összeg évenként 1000—1200 frtra tehető.

Kik a tanfolyamot teljesen bevégezték, de mint munkások a műteremben az intézet számára tovább is akarnak dolgozni, azok készítményeik értékéből $\frac{2}{3}$ -ad résznyi osztalékot kapnak munkadíjúl, midőn a szaktanító $\frac{1}{4}$ -et kap s $\frac{1}{12}$ rész az intézet javára esik.

Ezen kívül olyan faragók műveit, kik saját tűzhelyüknél, saját anyagukból dolgoznak, a szaktanító által megállapított becsárban, $\frac{1}{12}$ rész levonás mellett beváltja az intézet. Ilyen állandóan megtelepült faragók azonban még nincsenek.

Az intézet belügyeit az igazgató s a tanítótestület vezetik; a helybeli felügyeletet egy, a tanfelügyelő ajánlatára, a közoktatásügyi miniszter által hat év tartamára kinevezett hat tagú gondnokság egy a fennebbi módon kinevezett elnök alatt gyakorolja, az állami népiskolákra vonatkozó miniszteri utasítás szellemében. A gondnokság a kir. tanfelügyelővel áll levelezésben s a közokt. kormány rendeleteit az ő útján veszi.

(Folytatása következik.)

A hirlapi hirdetések bélyegilletéke.)*

A budapesti kereskedelmi és iparkamara a következő felterjesztést intézte a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumhoz a hirlapi hirdetések bélyegilletékének eltörlése tárgyában:

Nagyméltóságú miniszter ur!

A tisztelettel alulírt kamara egy kebelében tett indítvány és az annak folytán tartott beható tanulmányozás alapján azon tiszteletteljes kérelmet terjeszti nagyméltóságod elé, méltóztassék kegyelmesen oda hatni, hogy a hirlapokban közölt vagy azok után járó bélyegilleték az illető törvényes határozatoknak megfelelő módosítása által eltörlőttessék.

Tiszteletteljes kérelmünk indokolása céljából ki kell emelnünk első sorban azon nagy fontosságot, melylyel a hirdetési ügy, annak mai állapotában, a kereskedelemre és iparra nézve általában, nem kevésbbé pedig a közművelődés szempontjából fontos feladatot teljesítő hirlapokra nézve bir.

A kereskedelem és az ipar ma uralkodó versenyviszonyok közt a széleskörű hirdetést éppen nem nélkülözheti. Az üzleti hirdetések a keresetnek minden körülmény között és igen gyakran még be nem hozható áldozatok árán is alkalmazandó eszközévé lettek, melynek külön megadóztatása nem a kereset eredményét, hanem annak módját terheli és már ezen körülménynél fogva sem látszik méltányosnak.

Ehhez járul, hogy teljesen lehetetlennek látszik módot találni a hirdetési bélyegilletéknek méltányos és igazságos megsabására. Mert nem csak az iránt foroghat fenn igen sok esetben kétség, hogy valamely hirlapi közlemény a hirdetések kategóriájába tartozik és e szerint bélyegilleték alá vonandó-e — oly kérdés, melyet a kincstár végrehajtó és ellenőrző közegei természetesen mindig a kincstár javára lesznek hajlandók eldönteni, — hanem maguknak a hirdetményeknek belső értéke is oly kimeríthetetlen sokféleségű, hogy azoknak egyenlő kulcs szerinti megadóztatása (mint ma történik) igazságtalannak látszik, különféle kulcs szerint megadóztatása pedig keresztül nem vihetőnek mutatkozik.

Ugyanis valamely hirdetmény belső értékének megítélésénél figyelembe kell, hogy jöjjön nemcsak annak terjedelme, hanem annak tartalma is, valamint azon lap olvasókörének jellege és terjedelme, melyben a hirdetés közzétetetik. Mind e körülményeket figyelembe venni a bélyeg illeték megsabásánál lehetetlen, figyelembe nem venni pedig és a bélyegilletéket minden lehető esetre alkalmazott egy tételben kiróni igazságtalannak látszik.

Másfelől azt hisszük, hogy az általunk felvetett kérdés megítélésénél a kereskedelem és ipar versenyképessége mellett figyelmet érdemel a hirlapok érdeke is, melyekre nézve a hirdetésekbe eredő bevétel a jövedelem egyik legfontosabb forrását képezi. A hirdetés olcsóbbá tétele a hirdetési bélyeg eltörlése által nemcsak a hirlapok fennállhatását könnyítené, és nemcsak ezek munkaképességét fokozná, hanem nem éppen fontosság nélküli eszköz volna a kereskedelem és ipar,

*) Közöljük e figyelemreméltó kérést, mint a melyet mindenben teljesen osztunk. E tárgyra közelebbről visszatérünk.

Szerk.

különösen a kiskereskedés és a kisipar versenyképességének emelésére is.

Ha már az előadott körülmények magukban véve is teljesen indokoltnak tüntetik fel tiszteletteljes kérelmünket, különösen indokoltnak tünik fel az, ha figyelembe vétetik az élénk összeköttetés, mely piacunk és az ausztriai piac között fennáll. Ausztriában a hirdetések után járó bélyegilleték az 1874. márcz. 29-én alkotott törvénnyel tényleg eltöröltetett, és így a magyarországi kereskedő, vagy iparos, ausztriai versenytársával szemben kedvezőtlenebb helyzetben van az által, hogy a hirdetésnek nélkülözhetetlen eszközét vagy kiméltetés végett saját versenyképessége rovására kisebb mértékben alkalmazza, vagy végre hirdetései, a hazai hírlapok nem csekély kárára, a szomszéd ország hírlapjait kénytelen felkeresni, melyekben azok bélyegdíj fizetése nélkül jöhetnek be az országba.

Szemben a kifejtett nehézségekkel és a most jelzett visszasszággal, alig jöhet figyelembe a kincstárnak e czimen eredő és semmi esetre sem jelentékeny jövedelme, melynek eleste különben kétségtelenül kárpótolhatnák a hirdetési bélyegdíj eltörléséből eredő közgazdasági és közmívelődési haszon által.

Ezekre való tekintettel tisztelettel kérjük nagyméltóságodat, hogy ez előterjesztésünket nagybecsű figyelmére méltatni kegyeskedjék.

Budapesten, 1885. márczius hó 2-án.

A budapesti kereskedelmi és iparkamara.

Magyar czimersértés.)*

— Ajánlva Pildner Gyula alvidéki járási szolgabíró urnak. —
— Szász-Mogyorós, 1885. márcz. 10.

Az ideai farsang végén községünkben a Bozin Antal köbányájában alkalmazott olasz munkások bált rendeztek. A terem különféle díszletei között ott volt a magyar czimer is, melynek azonban ez alkalommal tragikus sors jutott.

Ugyanis egy idevaló szász tanító, meglátván a czimet, azt a falról letépte, összetaposta és leköpdöste.

*) Megbízható forrásból kapjuk ezen sorokat, melyeket azon reményben közlünk, hogy Pildner Gyula szolgabíró ur ismert erélyével a tényálladékokat ki fogja puhátolni s annak eredményéhez képest a büntető igazságszolgáltatásnak átadni. Szerk.

— Az eset akkor nagy föltűnést keltett, de világosság arra derítve még mindeddig nincs.

Ép ezért honfiai kötelességemnek tartom kérdeni a járási szolgabíró urtól: van-e tudomása ezen a magyar czimer ily durva megsértéséről? — Ha van tudomása, — mi okból nem indította meg a vizsgálatot nevezett tanító ellen? — ha azonban — mint hiszem — nincs tudomása, szándékozik-e haladéktalanul elrendelni a vizsgálatot a bőrében nem férő szász polgártárs ellen? . . .

Ajánlom e sorokat a t. szolgabíró ur szíves figyelmébe.

Egy mogyorósi.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk ezentul hozni fog Radányi József nyug. miniszteri számtanácsos ur jeles tollából népszerűen irt ismeretterjesztő tárczákat a tudomány különféle szakairól.

Jóváhagyás. A belügyminiszter jóváhagyta Brassó város képviselőinek a tisztviselők fizetésemelésére vonatkozó határozatát, valamint a város 1885-ik évi költségeloirányzatát is.

Márczius 15-ikét az iparos ifjak egylete saját helyiségében ünnepli meg. (Rózsapiacz.)

Temetés. Szász Károly közszeret- és tisztelnek örvendő tábori lelkész édes anyját f. hó 12-én temették el általános részvét mellett. A temetésen megjelent a katonatisztikar csaknem teljes számban s díszes közönség. A gyászszertartást Josephi, Asztalos, Schwörer, P. Bálint és Bartalis lelkészek segédkezése mellett Möller Ede apát-főesperes végezte. Béke az elhunyt hamvaira!

Sorozás. Az ideai főszorozások a megye területén megkezdődtek. Roll Gyula kir. tanácsos alispán, mint polgári elnök működven ott közre, az alispáni teendőket — mint törvényes helyettese — Tompa Sándor megyei főjegyző végzi.

A „philharmonikus társulat” f. hó 17-iki hangversenyének műsora. 1) Beethoven: Symphonie Nr. 4 Bdur; a) Adagio. Allegro vivace. b) Adagio. c) Menuetto. Allegro vivace; d) Finale. Allegro ma non troppo. — 2. a) Concert Nr. 9 hegedűre zenekarral kísérettel Spohr; b) Ciaconna csak hegedűre Bachtól. — 3. Ouverture zu „Anacreon” Cherubinitől, a zenekar. Kezdeté 8 órakor.

Az orsz. honvédegyülés üdvözlő távirata. Az orsz. honvédegyülés alkalmából egybegyűlt 48—49-ki honvédek, mult vasárnap a fővárosban (Pannónia-szálloda) tartott értekezletükből következő üdvözlő táviratot

küldtek Turinba Kossuth Lajoshoz: »Kossuth Lajos kormányzóknak Turin. Az országos honvédegyületi közgyűlés képviselőinek a honarulás kérdésében fényes diadalt aratott nagy többsége — édesatyjának, Kossuth Lajosnak, a névtelen félistenek teremtményének, történelmi győzelem emlékeül, mai napon fiúi rendíthetetlen ragaszkodása, határtalan szeretete kifejezését, eszméi véggyőzelmének reményét és legforóbb óhaját küldi. Országos honvédegyületi korelnök Csiky Sándor, koregyezős Jankay József.

Öngyilkosság harmincz forint ért. Egy Nyerges Zaharia nevű Czikmántori lakos a napokban Segesvárt két tehenét elcserele két tulokért. Mikor haza ment, nője és fivére szemére vetették, hogy rossz cserét tett, s legalább 30 forintig megkárosodott. A szegény paraszt erre úgy elkeseredett, hogy f. hó 9-ikén reggel elment a csűrbe, s ott felakasztotta magát. A szerencsétlen egyike volt a község legszorgalmasabb gazdáinak.

Piaczi árak

Brassóban, 1885. márczius 6-án.

H e o t ó l i t e r	Buza	legszebb	6.—
		közepes	5.60
		vegyes	5.40
	Rozs	legszebb	3.80
		közepes	3.60
	Árpa	legszebb	3.80
		közepes	3.50
	Zab	legszebb	2.30
		közepes	2.10
	Törökbuza		3.—
k i l o g r.	Kása		4.50
	Borsó		5.60
	Lencse		5.60
	Fuszulyka		4.20
	Lenmag		10.—
	Burgonya		1.—
	Marhahus		—44
	Disznóhus		—48
	Juhhus		—24
	Faggyu (friss)		—32

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885 márczius hó 14-én.

Róman papirpénz à 20 frankos	8.85 vétel	8.90 eladás.
ezüstpénz à 20	8.80	8.86
Napoleon d'or (aranypénz)	9.77	9.80
Török lira	11.06	11.08
Orosz imperial	10.04	10.06
Arany	5.70	5.74
Orosz papírrubel	128.—	129.—

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**
Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

H I R D E T M É N Y E K.

1565./1885. számhoz
tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy **Lukas Regina** végrehajthatónak **Jakab Juliánna** végrehajtást szendelő elleni 52 frt 26 kr hátralék tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, a brassói 3951. számú telekjegyzőkönyvben foglalt 6348. helyrajzi számú fekvőre az árverést 992 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok a folyó 1885. évi május hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és

az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1885. évi február hó 28-ik napján.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság:
Deézi, elnök. Torday Sándor, jegyző.
(57) 1 1

Egy szép nagy üzlethelyiség

a főtéren
kedvező feltételek mellett folyó
évi ápril hó 24-étől kezdve
kiadó. — Értekezhetni

RÁTH ZSIGMOND-nál
Lensor, 26. szám.
(44) 6 - 6

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe Brassóban, a
Czérna- és Nagy-utca sarkán lévő dusan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófa furniok négyszög láb 3 krért kaphatók.

(7)

Egy csinos kocsi lőhámokkal (54) 1 2

együtt jutányos áron eladó.

Értekezhetni

Klastrom-utca 614. sz. I. emelet, jobbra.

Soós Karolina

ajánlja a közönség pártfogásába
ezelőtt **Soós János** néven ismert
üzletét. Elvállal minden

— az ötves szakba vágó —
megrendeléseket, javításokat a leg-
jutányosabb áron. 58 1 2
Üzlethelyiség: Klastrom-utca 4. sz. a.

GROSS ROSINA

ajánlja (56) 1 - 3

ezelőtt Gross Alexander néven
ismert, ujonan berendezett üzlethe-
lyiségét a közönség pártfogásába.

Elvállal mindennemű a
kalapos szakmába vágó
megrendeléseket, úgy javításokat
lehető legjutányosabb áron
Brassó, belváros, széles-utca 588.
szám alatti üzlethelyiségében.

Hölgyeink figyelmébe!

A negyed beálltával hölgyközönségünk figyelmébe ajánljuk a következő szaklapokat megrendelés vegett.

„Magyar Háziasszony”

(55) 1. 5

Házartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a »magyar gazdasszonyok orsz. egyletének« hivatalos közlönye, mely már negyedik évfolyamában van és nagy elterjedésnek örvend. Megjelenik minden vasárnap „Munka után” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

Előfizetési árak: Egész évre 6 frt
Fél évre 3 „
Negyed évre 1 „ 50 kr.

Előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal a „Magyar Háziasszony” kiadóhivatalába: Budapest, Váci-körút 20. sz. alá intézendők.

„Magyar Gazdasszonyok Lapja”

Házartási, gazdasági és szépirodalmi lap. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én „Csöndes órák” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

Előfizetési árak: Egész évre 4 frt
Fél évre 2 „
Negyed évre 1 „

Előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal a „Magyar Gazdasszonyok Lapja” kiadóhivatalába: Budapest, Zoltán-utca 13. sz. a. intézendők.

Mindkét lapból levelező-lapon való megkeresésre a kiadó-hivatalok ingyen és bérmentve küldenek mutatószámokat.

— Mindkét lapból még kaphatók folyó évi teljes példányok. —

Előfizetések ezen két lap bármelyikére minden könyvkereskedésben és postahivatalnál is elfogadtatnak.

A „Magyar Háziasszony” vagy a „Magyar Gazdasszonyok Lapja” járatásával minden magyar nő, gazdasszony sokat nyer. E hetilapok mindegyikében a nők hivatását és munkakörét teljesen átölelő oly sok és változatos czikk és közlemények jelennek meg, többnyire női kezek által írva, s a mellett szórakoztató közleményekkel nyíra el van látva, hogy az előfizetési árt nem sajnálhatja reá egy nő sem, a ki ismeret-körét szélesíteni és munkakörében tapasztalatait gazdagítani óhajta.